

У Х В А Л А
ВЕЛИКОЇ ПАЛАТИ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про закриття конституційного провадження у справі за конституційним поданням 49 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) Постанови Верховної Ради України „Про схвалення пропозицій щодо застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)“

м. К и ї в
2 липня 2020 року
№ 6-уп/2020

Справа № 1-387/2018(5880/18)

Велика палата Конституційного Суду України у складі суддів:

Тупицького Олександра Миколайовича – головуючого,
Головатого Сергія Петровича,
Завгородньої Ірини Миколаївни,
Колісника Віктора Павловича,
Кривенка Віктора Васильовича – доповідача,
Лемака Василя Васильовича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Мойсика Володимира Романовича,
Первомайського Олега Олексійовича,
Сліденка Ігоря Дмитровича,
Філюка Петра Тодосьовича,
Юровської Галини Валентинівни,

розглянула на пленарному засіданні питання про закриття конституційного провадження у справі за конституційним поданням 49 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) Постанови Верховної Ради України „Про схвалення

пропозицій щодо застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)“ від 4 жовтня 2018 року № 2589–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2018 р., № 44, ст. 358).

Заслухавши суддю-доповідача Кривенка В.В. та дослідивши матеріали справи, Велика палата Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Суб'єкт права на конституційне подання – 49 народних депутатів України – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такою, що не відповідає Конституції України (є неконституційною), Постанову Верховної Ради України „Про схвалення пропозицій щодо застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)“ від 4 жовтня 2018 року № 2589–VIII (далі – Постанова), якою схвалено та внесено на розгляд Ради національної безпеки і оборони України пропозиції щодо застосування до юридичних осіб, наведених у додатку 1 до Постанови, персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій) (абзац перший пункту 1); рекомендовано Раді національної безпеки і оборони України прийняти рішення про застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій) щодо юридичних осіб, перелік яких наведено у додатку 1 до Постанови (пункт 2).

Народні депутати України стверджують, що Постанова є неконституційною, оскільки було порушено конституційну процедуру її розгляду та ухвалення з огляду на „спотворення результатів голосування народних депутатів України внаслідок їх неособистого голосування, а парламент, прийнявши Постанову, вийшов за межі своїх повноважень, встановлених виключно Конституцією України“.

Ухвалою Великої палати Конституційного Суду України від 19 лютого 2019 року № 3-у/2019 відкрито конституційне провадження у справі.

2. Велика палата Конституційного Суду України вважає, що конституційне провадження у справі підлягає закриттю з огляду на таке.

2.1. Конституційний Суд України вже досліджував питання щодо конституційності постанов Верховної Ради України. Конституційний Суд України зазначав, що його юрисдикція поширюється „тільки на нормативні правові акти“ виходячи з того, що „ненормативні правові акти, на відміну від нормативних, встановлюють не загальні правила поведінки, а конкретні приписи, звернені до окремого індивіда чи юридичної особи, застосовуються одноразово й після реалізації вичерпують свою дію“ (абзац четвертий пункту 1 мотивувальної частини Рішення від 23 червня 1997 року № 2-зп). Стосовно Постанови Верховної Ради України „Про прийняття в першому читанні проекту Земельного кодексу України“ Конституційний Суд України виходив з того, що така постанова „є актом Верховної Ради України регламентного характеру“, у зв'язку з тим „не належить до тих правових актів Верховної Ради України, які відповідно до статті 150 Конституції України є предметом (об'єктом) розгляду в Конституційному Суді України“ (перше речення абзацу третього, друге речення абзацу четвертого пункту 4 мотивувальної частини Ухвали від 28 лютого 2001 року № 1–у/2001).

У Рішенні Конституційного Суду України від 27 березня 2002 року № 7-рп/2002 зазначено, що „до повноважень Конституційного Суду України належить, зокрема, вирішення питань щодо відповідності Конституції України (конституційності) правових актів Верховної Ради України та Президента України, до яких віднесені як нормативно-правові, так і індивідуально-правові акти“ (абзац другий пункту 1 резолютивної частини).

Отже, Конституційний Суд України вирішував питання про відповідність Конституції України правових актів Верховної Ради України незалежно від того, чи постанова парламенту є актом нормативним (таким, що встановлює, змінює або скасовує норми загального характеру та що його застосовують неодноразово) чи індивідуальним (таким, що породжує права і обов'язки тільки

в того суб'єкта або у визначеного ним певного кола суб'єктів, якому/яким цей акт адресовано).

2.2. Постанова містить пропозиції щодо застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій) до кола юридичних осіб, перелік яких визначено в її окремому додатку, а також адресовану Раді національної безпеки і оборони України рекомендацію прийняти рішення про застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій) щодо юридичних осіб (за переліком у додатку 1 до Постанови). Пропозиції, рекомендації за своєю юридичною природою не є приписами, які б встановлювали, змінювали або скасовували норми загального характеру та застосовувались би неодноразово, а також не є приписами, що породжують права і обов'язки тільки певного суб'єкта.

Таким чином, Постанова не містить приписів, що надавали б їй характеру нормативного чи індивідуального акта, а тому перевірка Постанови на відповідність Конституції України не належить до повноважень Конституційного Суду України.

2.3. Відповідно до частини четвертої статті 63 Закону України „Про Конституційний Суд України“ Велика палата Конституційного Суду України закриває конституційне провадження у справі, якщо під час пленарного засідання будуть виявлені підстави для відмови у відкритті конституційного провадження, передбачені статтею 62 цього закону, зокрема, неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційному поданні.

Отже, конституційне провадження у цій справі підлягає закриттю.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 153 Конституції України, на підставі статей 32, 35, 62, 63, 65, 66, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 48, § 53 Регламенту Конституційного Суду України Велика палата Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Закрити конституційне провадження у справі за конституційним поданням 49 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) Постанови Верховної Ради України „Про схвалення пропозицій щодо застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)“ від 4 жовтня 2018 року № 2589–VIII на підставі пункту 2 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційному поданні.

2. Ухвала Великої палати Конституційного Суду України є остаточною.

**ВЕЛИКА ПАЛАТА
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**